

Дали ти нѣма телето?
Крава невѣсти продума:
— Невѣсто млада хубава!
Менѣ ми е тука телето,
Амъ дѣ е тебѣ дѣтето?
И тя си крава измина,
Та си вѣвъ кжщи отиде,
Право на люлки тичаше;
Дѣте ѝ въ люлки умрѣло.
Като го видѣ невѣста,
И тя при люлки умрѣла.
Кога си дойде младъ Стоянъ,
И видѣ дѣте умрѣло,
И невѣстата до него,
Той хамбари отвори, —
Хамбари пълни съ пшеница:
Стоянъ извади влашки ножъ
Та се въ сърцето удари;
Тръпенъ му езикъ думаше:
— Мамо ле мила и драга
Хамбари пълни съ пшеница!
Вари си сега пшеница,
Та поменувай троица,
И копай, мамо, три гроба!
Катъ това Стоянъ издума,
И отъ душа се раздѣли.
